Közérdekű kérdés:

Mi lesz a leveskocka-készítő üzemmel?

Mint ismeretes, Szegeden az Ilona utcában működött a konzervgyár fiókvállalataként a leveskocka-készítő üzem. A környék lakói az új gyár üzembe helyezése után nem sokkal felkeresték tanácstagjaikat, dr. Kalmár Ferencet és Sánta Pált, s kérték, mielőbb szüntessék meg itt a leveskocka készítését, mert készítése rendkívül rosszá teszi a levegőt.

Panaszukkal eljutottak a Szegedi Közegészségügyi és Járványügyi Állomáshoz is. Az ott dolgozó orvosok és szakemberek felülvizsgálták a leveskocka-készítő üzem működését. Ekkor kiderült, hogy a konzervgyár az egészségügyi hatóságok engedélye nélkül gyártotta itt a leveskockát. Megállapították, hogy a hidralizáló üzemrészben gyártás közben sósavgáz és ezzel együtt elviselhetetlen bűz kerül a levegőbe.

A sósavgáz elsősorban az üzemben dolgozók egészségére volt veszélyes. Az utcára kikerülve azonban tönkretette a fák leveleit és a sósavgáz az üzem közvetlen szomszédságában levő lakásokba is bejutott. Ekkor az egészségügyi szervek, közte a Szegedi Közegészség- és Járványügyi Állomás, megszüntette a leveskocka gyártását.

Ez természetesen vitát váltott ki a Konzerv- és Húsipari Igazgatóságon is. Jelenleg tárgyalások folynak, hova helyezzék át a hidralizáló üzemrészt. A tervek szerint a konzervgyár a lakásoktól távol eső területen fogja üzemeltetni a hidralizáló részleget. Persze, jó lenne, ha mielőbb döntenének ebben az illetékesek, hiszen a népszerű leveskockára nagy szükség van.

A Konzerv- és Húsipari Igazgatóság miután tanácskozott a Szegedi Közegészség- és Járványügyi Állomással, úgy határozott, hogy megváltoztatja a leveskocka-készítés technológiáját. Az egészségügyi szervek úgy döntöttek, hogy egyelőre próbaüzemeltetésre adnak engedélyt. Ha pedig meggyőződnek arról, hogy az új eljárás nem veszélyezteti a dolgozók egészségét, akkor engedélyt adnak a leveskocka további gyártására.

Kekkonen finn elnök is megjelent a magyar művészek helsinki gálaestjén

Az ifjúmunkások és a parasztfiatalok problémáiról két érdekes vita kezdődött a Világifjúsági Találkozó csütörtöki napján, amelyet egyébként Helsinkiben a dolgozó fiatalság napjának nyilvánítottak. A témakörről az érdekelt küldöttek két-két napon át folytatnak tanácskozást.

A fiatal városi dolgozók képviselői — magyar részről Bodnár Lászlóné, a KISZ Központi Bizottságának tagja — egyebek között megtárgyalták a munkalehetőségek és a munkajog, a munkakörülmények és a műszaki fejlődés kérdéseit, valamint a szakszervezetek szerepét a fiatal dolgozók életében. A fiatal mezőgazdasági munkások vitaprogramjában ilyen kérdések szerepelnek: a termelés technikai feltételeinek megjavítása, a továbbképzés, a földreform. A vitán Magyarországot Nagy Richárd, delegációnk helyettes vezetője képviseli.

A diákprogram keretében újabb szeminárium indul, ezúttal a diákifjúság szerepéről a népek függetlenségéért vívott harcban, valamint a gyarmati és a gazdaságilag fejletlen országok politikai és társadalmi kérdéseinek megoldásáról.

A magyar delegáció művészei csütörtökön este önálló gálaestet adtak, amelyet a sajtóközpont épületében, a Finn Dolgozók Házában rendeztek meg. Ide várták Kekkonen finn köztársasági elnököt is.

Jól jövedelmező Csongrád megyében az erdőgazdálkodás

Közel húszezer hektár erdő — Világhírű a Szeged környéki nemesnyár — Évi 13 millió facsemetét nevelnek

Valamikor arról volt ismeretes Csongrád megye homokvidéke, hogy sivár, fátlan, és a meglévő erdőkben is rablógazdálkodást folytatnak. A felszabaduláskor a megye egész területének csupán 2,82 százalékán lehetett erdőt találni, azóta azonban lényegesen megváltozott a helyzet. A Csongrád Megyei Állami Erdőgazdaság munkája ma már jól ismert. Az elmúlt másfél évtized alatt beültették a folyók hullámtereit, pótolták a kipusztított erdőket és újabb területeket is telepítettek.

Ma már a megyében 19 ezer 890 hektáron van erdő, ehhez idén még 350, a második ötéves terv végéig pedig 1000 hektár újabb terület kerül.

Az erdőgazdaság más naptár szerint dolgozik, mint egyéb üzemek. Szeptember végén zárja a gazdasági évet, és már az eddigi munkájáért is dicséretben részesítette a Szakszervezetek Országos Tanácsa és az Országos Erdészeti Főigazgatóság. A dicséretet főleg a

homokvidékek fásításában elért eredményeiért, a csemetenevelésért

és e fában viszonylag szegény vidéken végzett kitermelésért kapott. Erre a gazdasági évre, melynek első három negyedévét zárták most, 55 221 köbméter fa kitermelését irányozták elő. Ebből 29 900 köbméternek kellett volna úgynevezett ipari fának lenni, melyet a népgazdaság különböző ágaiban használnak fel. A jó választékolás és a gondos kitermelés már most olyan eredményt hozott, hogy bátran 31 ezer köbméter ipari fát terveznek a gazdasági év végére. Húszezer köbméter ágfa és tuskó közvetlen fogyasztásra, míg négyezer köbméter a TÜZÉP-telepekre kerül.

E nagy mennyiségű építő- és tüzelőanyag termelése csak úgy válhatott lehetővé, hogy megfelelőképpen gondoskodtak az utánpótlásról. Nemcsak új

erdőket telepített a Csongrád megyei gazdaság, hanem beültette a kitermelt régi erdőrészeket.

Korábban — az erdősítési programtervezet szerint — a hullámtereket ültették be.

A Csongrád megyei erdőgazdaság különösen a nemesnyár telepítésében tűnt ki. Tíz esztendővel ezelőtt, 1952-ben ültettek be először 900 hektárnyi területet. E fafajta akkoriban kezdett megbecsült lenni. Régen „gyomfa"-ként kezelték, haszontalannak tartották. A Csongrád megyei erdőgazdaság

úttörőként kezdett foglalkozni a nemesnyárral.

Azóta ez a fa mind jobban keresett alapanyaga a papíriparnak, a farostlemezgyártásnak, a gyufakészítésnek és még más iparágaknak. A korábbi, illetve a még meg is levő fafajtáknak négyszeres hozamát adja a nemesnyár. Már a harmadik és a negyedik esztendőben 8—9 centiméteres papírfát tudnak kitermelni a Szeged környéki és a Maros menti erdőkből. Pontos kalkuláció szerint — 20 év átlagát figyelembe véve — évente ez a fa 5818 forintos hasznot hajt hektáronként. Ha jól megszámítjuk, akkor ez a számszerű adat is mutatja, hogy milyen nagy értékű a nemesnyár. Külön haszna még ezeknek a telepítéseknek, hogy főleg olyan területeken, a folyók árterein létesítették, ahol egyébként az évenként ismétlődő áradások miatt egyéb mezőgazdasági termelés nem kifizető.

A Csongrád megyei erdőgazdaság nemesnyárosait és telepítéseit tavaly is sok külföldi szakember kereste fel a hazai érdeklődőkön kívül.

Megnézték a telepítéseket a KGST-államok küldöttei,

azonkívül jugoszlávok, finnek és legutóbb a nemzetközi világ-fabizottság elnöke, Giordano, olasz professzor is. Az egykori fátlan, sivár, homokos területen tehát nemzetközileg elismert, kulturált erdőgazdálkodás folyik már. Átlagosan

700 munkás neveli a csemetéket, ápolja az erdőket és termeli az építő- és tüzelőfát.

Az óriás területen kevés lenne ennyi ember, ha évről évre nem gépesítene az erdőgazdaság. Ma viszont már a legtöbb műveletet saját gépekkel végzik, a favágók is modern, egyszemélyes motorosfűrészekkel dolgoznak. A gondos munka és a gépesítés oda vezetett, hogy jól jövedelmező Csongrád megyében az erdőgazdálkodás. Az első három negyedév mérlegének tanulsága szerint kilenc hónap alatt már 2 millió 100 ezer forint nyereséget értek el, szeptember végére pedig túlhaladják a két és fél millió forintot is.

K. B.

Asszony lakóbizottsági elnök az öreg bérházban

Munkáját közmegelégedésre végzi

Szegeden a Takaréktár utca 8. számú bérház lépcsőházában kis tábla áll, melyből a belépő azonnal értesül, hogy az épületben Papp Istvánné a lakóbizottság elnöke.

Őt kerestük. A csöngetés után azonnal megjelent az ajtóban a mosolygós, feketehajú asszonyka. Barátságosan tessékelt a lakásba.

Mindig barátságosan

— Aláírásért jöttek? — kérdezte aztán barátságosan.

Aztán elmondtuk, hogy nincs szükségünk aláírásra, csupán azt szeretnénk megtudni, mennyi munkát, gondot jelent tisztsége, a lakóbizottsági elnökség.

Mindjárt szabadkozott, hogy ez nem jelent munkát, nagyon szívesen csinálja a köz javára, a ház békéjéért. Elmondta, hogy 1954-ben választották meg a ház lakói a bizottság elnökének.

— Úgy érzem, ez a bizalom jó munkára kötelez — mondja — és igyekszem lakótársaim kéréseit megnyugtatóan elintézni.

Korán reggeltől késő estig mindig mosolyogva, barátságosan fogadja panaszosait. Van bőven munkája. A ház felújítás előtt áll, ezért érthető, hol az egyik, hol a másik lakó jelenti be lakásával kapcsolatos hibákat.

Megszűnt a perpatvar

Az utóbbi időben különösen sokan igényeltek vaskályha helyett cserépkályhát. Papp Istvánné kis füzetébe jegyzi a kéréseket, és ezután terepszemlét tart. Pontosan felméri a lakás nagyságát és a családtagok számát, és ha valóban indokolt a kérés, továbbítja azt az Ingatlankezelő Vállalathoz.

A lift miatt sokat jár hivatalról hivatalra. Az emeleti lakásokban több idős, beteg ember lakik, akiknek az emeletjárás is problémát jelent, nem beszélve télen a tüzelő felhordásáról.

Egy évi járkálás után végre elkészült a lift és egy kicsit ez Papp Istvánné érdeme is. Igaz, még nem működik, de műszaki átadás előtt van, s a lakók legnagyobb örömére pár nap mulva üzembe helyezik.

Arról is beszámolt Papp Istvánné, hogy nem volt mindig ilyen nagy a rend és a fegyelem a házban. A házirend megjelenése előtt sok vita volt. A házfelügyelő és a lakók egymás között vitatkoztak, mikor lehet szőnyeget porolni, szellőztetni, mikor van a csendesóra stb. Igen áldásos volt a szocialista együttélés kódexének, a házirendnek megjelenése. Kifüggesztése óta megszűnt a házban a perpatvar. Mindenki pontosan betartja azt. A ház gyermekei is igen szófogadók. Délután 2 és 4 óra között — a csendesórák idején — egy pisszenés sem hallható.

Mint egy nagy család

Nem hirdettek a lakók között külön virágosítási versenyt, de nemcsak az utcai ablakok, hanem az udvar felé nézők is teli vannak szépen zöldellő virágokkal. Az öreg bérházban igen nagy a rend, és ez elsősorban Parragi Istvánnénak, a házfelügyelőnek érdeme. Az Ingatlankezelő Vállalat által rendezett tisztasági versenyben az elmúlt hónapban az első helyre került a Takaréktár utca 8. Ritka ház, ahol ilyen jól megértik egymást a lakóbizottsági elnök és a házfelügyelő. Kölcsönösen segítik egymás munkáját.

— Olyan ez a mi házunk, mint egy nagy család — mondja a lakóbizottság elnöke. — Az elmúlt héten például kirándulást szerveztek a Haladás Termelőszövetkezetbe. A ház lakói közül ezen nem tudott mindenki részt venni, de az otthonmaradottaknak a látottakról beszámoltak.

A beszélgetés végén derült ki, hogy Papp Istvánné nemcsak lakóbizottsági elnök, hanem az I. kerületi tanács 4-es számú háztömbjének megbízottja is. S így őhozzá tartozik a Lenin körút, az Arany János utca, Széchenyi tér és Horváth Mihály utca által határolt lakótömb. Így aztán érthető, hogy sok munkája van Papp Istvánnénak. De szívesen végzi.

Sok gondot okozott a lelkes társadalmi munkásnak a Takaréktár utca 2. szám alatti ház lakóinak panasza. Ritka jelenség, de e házban nincs padlás, s így sok problémát okozott a ruhaszárítás. Az Ingatlankezelő Vállalatnál eljárt az ügyben a körzetmegbízott — s a lakók megelégedésére intézte el az ügyet. Igyekszik úgy dolgozni, hogy ház, a körzet lakossága elégedett legyen.

Horváth Lászlóné

Politechnikai kiállítás nyílt Szegeden

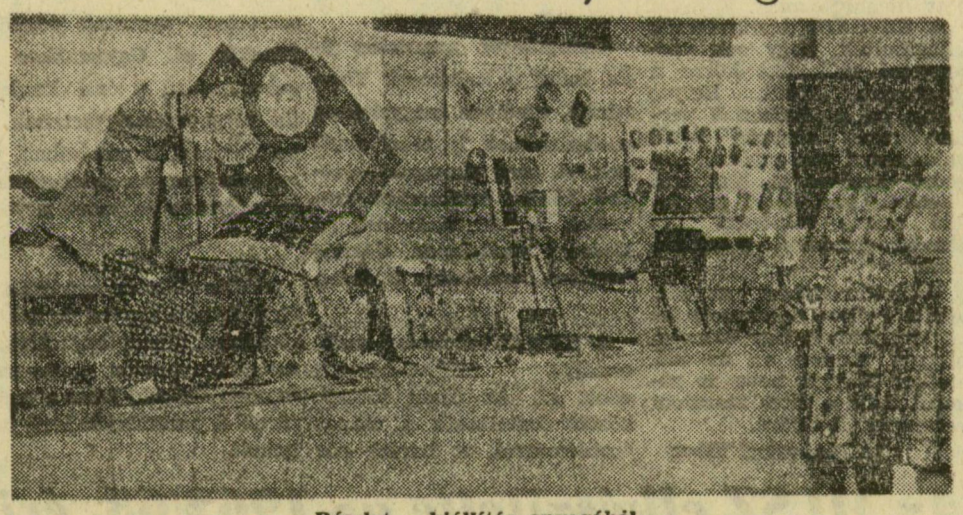

Részlet a kiállítás anyagából

Nagy érdeklődéstől kísérve nyitotta meg tegnap délelőtt *Kovács József*, a városi tanács művelődésügyi osztályának vezetője a DÁV művelődési termében rendezett *politechnikai kiállítást*, amely Csongrád megye és Szeged általános és középiskolás tanulóinak gyakorlati munkájáról ad számot. Az oktatásügyi reform végrehajtásának eddigi eredményeit tükrözi ez a kiállítás: *gazdagon tárja elénk a politechnikai oktatás eddigi sikereit.*

A kiállítási teremben 19 szegedi iskola tanulóinak munkája is helyet kapott. Kiemelkedően értékes tárgyakkal szerepel például a Rózsa Ferenc Gimnázium több tanulója. *Hurta* László IV. osztályos tanuló egy saját maga készített rádiópaddal, *Hajas* György ugyancsak IV. osztályos tanuló pedig egy olyan készülékével, amely az elektromos rádióhullámok tanulmányozására szolgál.

A kitűnő szemléltető eszközök között kitűnt *Dömösi* Pál tanár több elektrotechnikai újítása és *Ujj* László technikus saját szerkesztésű világórája.

Igen ízlésesek a *Ságvári Endre Általános Gimnázium* tanulóinak munkái is: a különféle mintás díszpárnák, s a szabás-varrási ismeretekben elért jártasságot bemutató különféle ruhamodellek. *A Tömörkény István Általános Gimnázium* tanulói magyar perzsaszőnyegekkel és kerámiatárgyakkal szerepelnek, a Radnóti Gimnázium növendékei pedig különféle kéziszerszámokkal.

Méltó helyet kapott a kiállításon több általános iskola is. *A Gagarin iskola* növendékei például fa- és fémmunkákkal szerepelnek. Hasonlóan ízléses, *igen tetszetős kivitelű használati tárgyakat mutatnak be a Szilléri sugárúti* és a *Zalka Máté Általános Iskola tanulói, valamint a Siketnémák Intézetének növendékei.* Érdekes színfoltot jelentenek *a dorozsmai* általános iskolások munkái. Ők képviselik a kiállításon a szegedi járásban folyó politechnikai oktatás eredményeit. S meg kell mondanunk, jól megállják a helyüket *a városi iskolák tanulói* mellett.

A kiállítás céljait *a lehető legjobb eszközökkel dokumentálják* a rendezésben részt vett tanárok, *Dönczi* András, *Majzik* Rozália, *Mező* János, *dr. Pirtér* Aladárné, *Zalavári* József, valamint *Csurgó* Éva IV. osztályos tanuló, a Rózsa Ferenc Gimnázium növendéke.

„Egyenruha-bojkott" Ausztriában

Augusztus 6-án furcsa akcióra készülnek több osztrák garnizon tisztesei. Elhatározták, hogy civil ruhában — esős idő esetén puha kalapban és esernyővel — látják el a szolgálatot.

Az akciónak érdekes oka van. A felettes katonai szervek ugyanis arra akarják kényszeríteni a tiszteseket: *kötelezzék magukat, hogy 40 éves korukig a hadsereg kötelékében maradnak*, s csak azután van joguk állami állás betöltésére. A tisztesek *nem hajlandók aláírni* ezt a kötelezvényt és követelik, hogy végre tisztázzák státuszukat, mert bizonyos szempontból közalkalmazottaknak tekintendők, másrészt azonban, mint katonák, a hadsereg fegyelme alá tartoznak és nem élvezik ugyanazokat a jogokat, amelyek a közalkalmazottakat megilletik. A furcsa „egyenruha-bojkottot" most a kettősség megszüntetéséért vívott harc eszközének szánják.